

Sense pista de gel però amb un bosc dels somnis

El centre de Barcelona acull fins al 4 de gener noves activitats nadalenques

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

“**S**ón temps d’il·lusió, d’alegria, de somnis i de fer fotografies amb el mòbil. Al Bosc dels Desitjos ho farem tot realitat. Ens adrecem també als més incrèduls, pragmàtics i seriosos. Aquí donem corda a una manera de ser i de pensar. No deixeu que ningú us prengui el somriure. Demostreu que sou els amos del vostre temps!”

No, no és cap discurs extret d’una biografia de Steve Jobs, és la veu en off que se sent al mig de la plaça Catalunya de Barcelona quan està a punt de començar l’espectacle infantil que amalgama les activitats familiars organitzades per l’Ajuntament amb motiu de les festes de Nadal. S’ha de ser molt optimista per pensar que nens més petits de 13 anys entendran el significat de la paraula “pragmàtics” i s’ha de ser molt pràctic –que ve a ser el mateix que pragmàtic– per excitar encara més la precoç devoció dels infants pels telèfons mòbils i les *selfies*.

Entreteniment ‘low cost’

La modernitat, sembla, és tornar a la vella ludoteca i els jocs de taula i deixar-se estar de pistes de gel massa cares. El consistori d’Ada Colau ha substituït la que s’instal·lava a la plaça des del 2011 i al seu lloc hi ha disposat un ampli espai d’entreteniments més *low cost*, suposadament menys opulent, que lligui més amb la bandera de l’austeritat. L’alcaldessa de l’Hospitalet de Llobregat, Núria Marín, no cal dir-ho, està encantada d’haver acollit la instal·lació a La Farga de la seva ciutat.

La zona central és aquest Bosc dels Desitjos on els nens han d’escriure en un paper de colors què desitgen per al nou any i penjar-ho en un dels arbres. Abans té lloc un xou amb un rellotge gegant i uns personatges que representen una història sobre el temps, amb música i mims, que em sembla que no explica gran cosa però que resulta més complicada de desxifrar que un espectacle dels Comediants. Hi ha força gent i la majoria està atenta a l’evolució del relat. Observo els nens i malgrat el contingut metafí-

Activitats infantils i espectacles d’animació substitueixen la pista de gel que des del 2011 hi havia instal·lada a la plaça Catalunya de Barcelona per Nadal. PERE TORDERA

sic fan cara d’interès, magnetitzats per les agulles del rellotge i la música intrigant.

Les activitats infantils són d’allò més variades: jocs amb anelles, peixos de plàstic, il·lusions òptiques, llanternes màgiques per fer cinema, escacs i dames gegants, billar, imatges i dibuixos en 3D, cases de nines, firetes per jugar a cuinar... La idea sembla reciclada dels efimers diumenges amb gandules a la Diagonal dissenyats per l’equip de Xavier Trias quan s’havia de treure llustre a l’avinguda després de les obres faraòniques.

Per sort, ara els jocs, tot i ser senzills, no semblen de pela amb deu. La Júlia està molt contenta de tenir vacances i s’entusiasma amb les giragonses d’un bolígraf que dibuixa formes ovalades. La seva amiga Car-

la fa cua per a les cases de nines i la seva mare es mostra molt interessada pel joc d’un forçut del circ que ha de donar la volta a una anella.

La petjada dels clàssics

Als voltants de la plaça hi ha un estol de paradetes d’associacions i entitats solidàries. Hi ha artesanía de tot tipus, roba, joguines, llibres, discos, polseres, complements, alimentació i altres andròmines de difícil catalogació. Hi passejo una estona mentre pels altaveus se sent l’*speaker* del Bosc dels Desitjos: “Què és la vida? Un frenesí. Què és la vida, una il·lusió. La vida és somni i els somnis somnis són”. Caram! La vida és somni. Això sí que és agafar-se al peu de la lletra allò que als més petits mai els serà sobrera la prompta petjada dels clàssics. —

Novetat
La plaça també acull la I Fira de Consum Responsable on les entitats mostren una àmplia oferta en alimentació, roba, cultura o finances ètiques